

njih politike je denar. Dr. Brejc, ali Vas je kaj sram?

Pomoč kmetom. Kakor se brzjavci, dovolijo je poljedelsko ministerstvo po naprošbi naprednih poslancev Nagele in dr. Steinwender 50.000 K za podporo hudo prizadete kmetije.

Zastrupiti se je hotel s karbidom v Celovcu neki ekonom St. Z. iz Lipnice. K sreči so ga rešili.

Z nožni so se stepli fantje v Celovcu; pri temu je bil čevljarski F. Ostroška težko ranjen.

Pazite na orodje. V Bistrici vzel je neki fant pištolo iz omare; pri temu se je sprožila; krogla je šla nesrečnežu v trebuh in ga tako težko ranila, da je čez par dni umrl.

Po svetu.

Ljubi „Štajerc“! Mali Hanzek je nekje slišal, da se naredi iz volovega mesa dobro župo. Ob priliku vpraša nekdo Hanzeka: "Ti, ali veš, kaj je vol?" — "O ja", odgovori deček, "vol je taka krava, ki ne daje mleka, temveč župo".

Zopet potres. 13. t. m. so čutili v zgornji Italiji, zlasti v Benetkah, Genovi, Milanu, Florenci in Padui, nadalje v Gorici, Reki itd. močni potres, ki pa ni napravil mnogo škode. Celo v Celovcu se je sunke čutilo. V Benetkah so pričeli zvonovi peti. Ljudstvo je priteklo vse zbezano na ceste.

Mednarodna razstava hmelja v Berlinu 1908.

Na to razstavo, ki jo je priredila poskupsna in učna postaja za pivovarstvo v času od 11. do 18. oktobra 1908., so poslali razum iz Nemčije hmelj tudi iz Belgije, Angleške, Francoske, Avstrije, Rusije in Ogrske. Tudi amerikanski hmelj je bil pripravljen, a ni prišel pravočasno v Berlin. Po množini hmelja, ki se prideluje v kaki deželi, se je delil v posamezna okrožja. Avstrijski hmelj je bil razdeljen v osem okrožij in sicer I. Žatec, II. Uštek, III. Polep, IV. Duba, V. Štajersko, VI. Galicija, VII. Moravsko in VIII. Nižja Avstrija. Južnoštajersko hmeljarsko društvo je poslalo od 23 hmeljarjev 34 vzorcev po 4 kg in ravno toliko po 1 kg posebni predkomisiji, ki je bila ustanovljena na Dunaju. Ta je pripravila samo 25 vzorcev na razstavo; k tem so še prišli štirje vzorci iz Vzhodnje Štajerske. Ocenjeval se je hmelj po okoliših na ta način, da so priznali ocenjevaci posameznim vzorcem za razne dobre in slabe lastnosti določeno večje ali manjše število točk. Število slabih točk se je na to odštel od števila dobrih in ostanek je potem odločal pri razdelitvi nagrad.

Pri ocenjevanju dobrih lastnosti se je oziral na: 1. trgatve (število točk: za najslabšega 1, za najboljšega tri); 2. posušitev (točke 1 do 5); 3. barva in luč (1 do 10); 4. rast grozdja, njegova oblika in enakomernost; oblika recela in množina semena (1 do 15); 5. množina lupulina (1 do 15) in 6. duh in okus (1 do 15).

Pri ocenjevanju slabih lastnosti se je oziral na 1. plesnjivost, škodljivice, črnoto (število točk 15 do 0); 2. napake, ki so nastale po nepravilnem ravnjanju, razrorganost, rjava lupulina, duh po dimu i. t. d. (točk 15 do 0).

Največje število točk, namreč 60, je dobil hmelj iz Nemčije in sicer iz četrtega nasadnega okrožja, iz Virtemberškega in Badenskega. Temu je sledil avstrijski hmelj (Žatec) s 56%, potem ogrski z 51, ruski s 44 in belgijski s 37 točkami. Francoski hmelj je dobil dve drugi darili; število točk na vzorcih ni bilo razvidno. Angleška se je udeležila razstave le s prepariranim hmeljem, ki pa se ni ocenjeval.

Avstrijski hmelj se je tako le ocenil: 1. Žatec 56%. 2. Južna Štajerska 54. 3. Moravska 51%, 4. Uštek 51. 5. Galicija 48%. 6. Duba 48. 7. Vzhodnja Štajerska 48. 8. Polep 46 in 9. Gornja Avstrija 38 točk.

Južnoštajerski hmelj se je tako klasificiral: Zlato kolajno (1. darilo) je dobila gospa Fani Kukec za pozen hmelj, ki je dosegel sledeče število točk: $(3 + 5 + 10 + 12 + 11 + 13) - (0 + 0) = 54$; dve srebrni kolajni (2. darilo) je dobil gospod župan Jožef Širca in sicer za zgodnji hmelj: $(2\frac{1}{2} + 5 + 9 + 11 + 11 + 13) - (0 + 0) = 51\frac{1}{2}$, in za srednje zgodnji hmelj: $(3 + 5 + 10 + 12 + 10 + 12) - (0 + 1) = 51$; srebrno kolajno je na-

dalje dobil gospod državni poslanec Franc Roblek za srednjezgodnji hmelj: $(3 + 5 + 9 + 11 + 10 + 12) - (0 + 0) = 50$. Po eno bronasto kolajno (3. darilo) so dobili gospode Karl Janič za srednjezgodnji hmelj: $(3 + 5 + 9 + 13 + 9 + 10) - (0 + 0) = 49$, gospod Vincenc Janič v Celju za srednjezgodnji hmelj: $(3 + 5 + 9 + 13 + 9 + 11) - (0 + 1) = 49$ in gospod Franc Oset na Vranskem za srednje zgodnji hmelj: $(2\frac{1}{2} + 5 + 10 + 11 + 9 + 11) - (0 + 0) = 48\frac{1}{2}$.

Hmelj ostalih razstavljačev, ki niso dobili nobenih nagrad, se je sledete ocenil: srednjezgodnji hmelj gospoda Jožefa Cigana 45%, enaka vrsta gospoda Martina Ocvirkha na malo Pirešici 44, enaka vrsta gospoda Fani Kukec 42%, pozni hmelj gospoda V. Janič v Celju 43, srednjezgodnji hmelj gospoda Janeza Apala na Vranskem 43, pozni hmelj gospoda Antona Plaskana v Braslovčah 42%, srednjezgodnji hmelj gospoda Fridriha 42%, enaka vrsta gospoda Ježonika v Arji vasi 42, pozen hmelj gospoda Jožefa Cigana 41%, enaka vrsta gospoda N. Zanierja v Št. Pavlu pri Preboldu 40%, srednjezgodnji hmelj gosp. Karla viteza pl. Hauputa 40, enaka vrsta gospoda N. Zanierja v Št. Pavlu pri Preboldu 39, pozni hmelj gospoda dr. Bergmanna 39, srednjezgodnji hmelj gospoda Antona Plaskana v Braslovčah 38 in pozen hmelj gospoda graščaka barona Knoblocha 36 točk. Vzorcev ostalih producentov komisija ni pustila na razstavo.

Iz vsega navedenega se vidi, da zavzema južnoštajerski hmelj med avstrijskim drugo mestom. Če trobijo torej češki hmeljarji v svet, "Češki hmelj, najboljši na svetu", lahko tudi mi rečemo: "Južnoštajerski hmelj, drugi najboljši na svetu".

Popolnoma objektivna presoja dobrote našega hmelja na berolinski razstavi je zanj najvažnejšega in največjega pomena. Ta presoja se je že porabil s tem, da se je pri tuzemske in inozemske pivovarnah uvelia in začela direktna, velika reklama za naš hmelj. Za južnoštajerske hmeljarje še torej ni prišel čas, da bi obupali

Gospodarske.

Zlati starci. stare priče, ki so živele za časa desetine in robe, umirajo polagoma med kmeti. Škoda jih je! Ti starci možje niso navadno posebni hvalivci zlatih starih časov, ko se je neki godilo kmetu strašansko dobro. To trdijo namreč dandanes ljudje, ki vedo o tedanjih časih davki in naklade komaj polovicu današnjih, zato pa so imeli ljudje tudi druge neprilike, radi katerih plačuje današnji kmet rad večje davke. V zlatem starem času se je storilo n. p. za okrajne in občinske poti presneto malo, pravzaprav nič. Oskrbniki starih patrimonijalnih sodnih so rabili za te danega kmeta pa nelepi izrek: »kmet ne storil nič, če ga ne prisili bič«. Oglejmo si danes, kaj se je vse naredilo glede cest, mostov in prometnih poti vseh vrst. Mnogi kraji bili so še pred 50 leti osobito po zimi popolnoma zaprti vsakemu prometu. Milijoni so se morali v novejšem času porabiti, da se je popravilo, kar so zamudili pred nami rodovi. Lepi in gladke ceste vežejo dandanes najbolj odstranjene kraje in so za potovanje s konjem ali peš prijetne. Kaj vse je mogel narediti današnji rod glede šolskih poslopij! Tu pa tam nahajajo se še vedno stare šole; v njenih temnih in nepriznajnih prostorih bila je mladina takoreč nakopičena. Dandanes ima skoraj vsaka vas praktično urejeno solo in ako se je iskalno nekdaj za šolo zapuščeno, nepriznajo poslopje, šteje se danes šola v najlepšim zidališčem v občini. In ne po krivici! Šola je podoba občine in ona se ne sezida kakor misli ta pa oni čudak, za učitelja, ampak za vso mladino dotične šolske občine. Ljudska šola je v pravem pomenu občna hiša, hiša za bogate in za uboge. Če tudi so se naklade v mnogih občinah in okrajih v tem oziru jako zvečale, moralib vendar vsi razsodni može stroške za duševno obzorje naših prihodnjih kmetovalcev brez mriranja prenašati. Sedaj oglejmo si naše današnje kmetije, koliko se je tu od 50 let sem spremenilo in koliko je vse to stalol Majhna okanca, ki so bila po zimi trdo zabitia, so večinoma izginila. Tudi kmet zna dandanes ceniti vrednost svetlega in prijetnega stanovanja in tudi če je moral poseči globoko v žep, posnel je meščane, ki s polnim pravom najbolj čislajo svitlo in zračno stanovanje. Tudi hlevi so se v tem oziru na različne načine spremeniли. Na mestu nizkih hlevov, kjer je mogla živila komaj pokoncu stati in kjer je skrbelo za svetlobo in zrak nekoliko majčkenih lukenj, so nastali večinoma obširni, svetli in prezačljivi hlevi in živila ima v mnogih slučajih dandanes boljše bivališče, nego pred 50 ali 100 leti sam gospodar. Seveda je v tem oziru pri naših kmetih še mnogo dela. To vse je

stalo precejšnje svote in ako se kriči radi ludih dolgov, in katere je kmet zabredel, se mora na vse te okolišne obzir. Stari so seveda lahko tolarie in goldinarja po nogovicah in skrinjah a živali po telovnikih in suknjah, kajti malo kaz prednikov je storil kaj posebenega za svoj dom, jemlje iz pravca cest, šol, bolnišnic, občinskih domov itd. rodovi bodo imeli v tem oziru boljše, četudi stavile na nje spet nove zahteve. Popolnoma pravico je zato, če si pomaga kaka občina, zidati n. pr. šolo, napraviti vodovod itd. s tem, da potreben kapital za 50 do 60 let na posodo in sili tudi naslednike h plačevanju. Nam bi bilo lepo, da bi začeli s tem že naši predniki in bi priseli tici pri Mačevanju prej h koncu. Kdor toraj preveč hriv, travnil stare čase, ni navadno najboljše o ti stvari poučil, naši starši so imeli svojo žalost in veselje kako v tudi našim naslednikom se ne bo boljši dokaj iz pravčevanja ni zamagal do sedaj še nikdo odpovedal razprave po poživljenju.

Tako je. Ne pustite konj žejo trpeti. Pri težkih vročih dnevih, ko se konji hudo pote, večkrat napajati. Seveda z merom in s ciljem.

Kako naj koze molzemo. Kolikor m sklenjeno roko. Vse nategovanje in trganje opustiti. Najbolje molzemo od zgoraj navzvod enim pritiskom in ne vsedimo se na stran, ampako.

Z namakanjem travnikov moramo mnogo dobre krme. Namakanje travnikov v spomladni je zavoljo tega dobro, da dobijo dovoljni snovij in da se rast zgodaj vzbudi. Poletno kanje ima na namen, da se travina očesa branjajo in osmoje, ter se tako dobiček osigura. Zamaketi ob času suše naj nadomešča dež in iz tega pravila za uporabo. V jeseni in spomladni naj mnogo vode in dej časa, da tako dovedemo mogoče več redilnih snovij travnikom. Poletno pa travnikov zadostuje v manjši meri in se ponakomerniki predsedliki. Mnogo vode da je v istem prostoru povzroči, da se zemlja preveč trava počasne raste.

Skripanje vrat se lahko odpravi, del z ospičenim svinčnikom drgnemo. Grafit je z dobro mazilo.

Mlade gosi najlažje spoznamo na sibkem in na svetli barvi kože na nogah. Pri zaklani se naj gleda na to, da je meso povsodi belo in ne pa da bi imelo temne maroge ali da bi biv modrikasto. Temne maroge pod kožo prihajajo od skriv in so siguren znak, da žival ni popolnoma vela. To pa je le takrat mogoče, ako je žival prem stbolezi poginila in se je potem po smrti živil kupi vrat prezreal, bi bilo videti, kajor da bi bila zaklana.

Komarji v kleti. Komarji, kateri v veliki zimah na stenah in stopru v kleti sedijo, pokoj najhitreje, ako se z sotra brezovo meto, posebno lih dnevih, ko komarji ne morejo leteti, raz steta metajo in požigajo.

Svarilo. Kajor se nam je poročalo od strani, je razposlala vlada na vse večje kraje na okrožnice, s katerimi obvešča, da se nahajata v Ljubljanskem tivku na to, da se ta detelja, kolik goče tudi na Štajerskem razpeča, ista je pa manj in je tudi nevarno, da se raznesne amerikanske predenica, skleni je osrednji odbor v seji z dne 1. januarja 1909 v listih »Landw. Mittelungen« in »Augsburger Glasnik« kmetovalce in somerenje na Štajerskem variti pred nakupom amerikanskega deteljnega se

Listnica uredništva in upravljanja vništva.

x. y.: Ne, hočat še ni doslej na očitanje načrta sveta društva v Ptiju, da je legal in obrekovalo, očitajmo. Saj itak veste, da ima Ptoj prokleto debelo kozu spada med tiste ljudi, ki se hladokrvno obrišejo zdravijo in grejo naprej, ako jim kdo v obraz plje. **z.:** Ježovnik doslej še ni niti z besedico odgovoril na očitanje, da je proti kmetom glasoval. Korajža v Koroschek Christophes, Ill.: Denar sprejeli; darja dne 31. 12. 1908 odposlali. Pozdrav! — **Koč Ormuž:** Plaćano do 1. 4. 1910. — Straunig, 0. Plaćano do 31. 12. 1909. — Jesenik, Bochum: Denar za kodelar naprej, kajti povzetje je zelo drogo. Kodelar smo odposlali. Lepa hvala! — Pir Bartolomej: Plaćano do 1. 8. 1909. — G. L. Trofin: Ker Fl. doslej še ni denarja poslal, smo listi vili. — Bonšek, Bozen: Na šek ste napisali le ime brez naslova; poslali smo torek list tja, od katerih denar poslali.

Loterijske številke.

Gradec, dne 9. januarja: 84, 63, 16, 890 K o Trst, dne 16. januarja: 25, 28, 63, 520 K o

Kdor hoče na naše inzerate odgovoriti na vprašalnemu pismu retur-marko. marke ne pošiljamo odgovora.